Lietas Nr. 142243511
Lietas arhīva Nr. 104AA-0956-13/27

SPRIEDUMS

Rīgā **2013.gada 4.novembrī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesneseD.Kalniņa,

tiesneses I.Brimerberga, B.Būmeistere

sakarā ar SIA „Krāsu serviss" iesniegto apelācijas sūdzību, izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 17.maija spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2011.gada 2.augusta lēmums Nr.126

k o n s t a t ē j a

2011.gada 17.maijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 883047, par to, ka 2011.gada 17.maijā plkst.09.45, transportlīdzekļa vadītājs /pers. C/ vadīja transportlīdzekli Volvo FL 6, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, veicot iekšzemes bīstamās kravas (krāsa vai krāsām attiecināmi materiāli, un 1263, 3.klase, III iepakošanas grupa; 110 spaiņi ar ietilpību 18 litri, kas kopā sastāda 1980 litrus; pavadzīme Nr.000070566, kravas nosūtītājs un saņēmējs – SIA „Krāsu serviss") komercpārvadājumu, maršrutā no Rēzeknes uz Daugavpili. Kontroles laikā konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs nav nodrošināts ar 2007.gada 1.janvāra starptautiskā līguma „Eiropas nolīguma par starptautiskiem bīstamo kravu autopārvadājumiem" (turpmāk ADR) prasībām atbilstošu pavadzīmi (ar ierakstu par UN identifikācijas numuru, bīstamās kravas oficiālo nosaukumu, bīstamības zīmi, iepakošanas grupu, vielas daudzumu transportlīdzeklī, iepakojumu skaitu un aprakstu).Tādējādi pārkāpts ADR no 01.01.2011. 5.1.5.1.2.punkta „a" apakšpunkts, 5.4.1.1.1.punkts un 8.1.4.punkts un izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 149^{34}.panta pirmajā, otrajā un divpadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja vecākā inspektora 2011.gada 10.jūnija lēmumu Nr.VP1/PA 883047 SIA „Krāsu serviss" saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149^{34}.panta pirmo, otro un divpadsmito daļu un sodīta ar naudas sodu Ls 2000 apmērā.

Izskatot SIA „Krāsu serviss" sūdzību par minēto lēmumu, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvalde ar 2011.gada 2.augusta lēmumu Nr.126 atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Ar Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 17.maija spriedumu atstātsnegrozītsValsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2011.gada 2.augusta lēmums Nr.126, bet SIA „Krāsu serviss" sūdzība noraidīta.

Tiesa atzinusi, ka lai SIA "Krāsu serviss" sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši konkrētajām LAPK tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka tā nosūtījusi bīstamās kravas pārvadājumu bez norādēm par bīstamās kravas esamību un nav nodrošinājusi transportlīdzekļa vadītāju ar nepieciešamajiem bīstamo kravu autopārvadājumu dokumentiem, kā arī nav ievērojusi bīstamās kravas transportlīdzekļa apzīmēšanas prasības.

Tiesa, pamatojoties uz Ministru kabineta 2005.gada 6.septembra noteikumu Nr.674 3.punktu, norādījusi, ka bīstamo kravu starptautiskos un iekšzemes pārvadājumus veic atbilstoši ADR prasībām.

ADR 5.nodaļas „Dokumentācija" 5.4.0.punktā noteikts, ka visām kravām, kuru pārvadājumus reglamentē ADR, katrreiz līdzi jābūt šajā nodaļā pieprasītiem dokumentiem, ja vien 1.1.3.1. līdz 1.1.3.5.punktos nav paredzēti izņēmumi. ADR 5.4.1.1.1.punktā noteikts, ka pārvadājuma dokumentā jābūt informācijai par katru pārvadājamo bīstamo vielu, materiālu vai izstrādājumu. Atbilstoši 8.1.2.3.punktam rakstiskās instrukcijas, kas paredzētas 5.4.3. iedaļā, jāglabā vadītāja kabīnē tā, lai tās būtu viegli atrodamas. Pārvadātājam jānodrošina, lai pārvadājumā iesaistītie autovadītāji saprastu šīs instrukcijas un spētu tās pareizi izpildīt.

Savukārt ADR A pielikuma 1.1.3.6.punkts "Izņēmumi, kas attiecas uz daudzumiem, ko pārvadā viena transporta vienība" paredz attiecīgu krāsu daudzumu, kādos gadījumos drīkst nepiemērot ADR 1.10. nodaļu, 5.3. nodaļu, 5.4.3. iedaļu, 7.2. nodaļu.

Tiesa secinājusi, ka neatkarīgi no kravas apjoma pārvadājuma dokumentā jābūt informācijai, kas noteikta ADR 5.4.1. iedaļā un ADR 8.1.2.1. punkta a) un c) apakšpunktā.

ADR 8.1.4.1.punkts noteic, ka uz bīstamās kravas pārvadājošām transporta vienībām, attiecas nosacījums, ka katrai transporta vienībai jābūt apgādātai ar vismaz vienu pārnēsājamu ugunsdzēšamo aparātu, kas paredzēts A, B un C klases ugunsgrēku dzēšanai, kura minimālā ietilpība ir 2 kg sausa pulvera (vai cita piemērota ugunsdzēšanas aģenta ar līdzvērtīgu dzēšanas spēju), kas

izmantojams transporta vienības degoša dzinēja vai kabīnes dzēšanai.

ADR 8.1.4.2.punkts noteic, ka transporta vienībām, ar ko pārvadā bīstamās kravas saskaņā ar 1.1.3.6. punkta prasībām, jābūt apgādātām ar vienu pārnēsājamu ugunsdzēšamo aparātu, kurš paredzēts A, B un C klases ugunsgrēku dzēšanai un kura minimālā ietilpība ir vismaz 2 kg sausa pulvera (vai cita ugunsdzēšanas aģenta ar līdzvērtīgu dzēšanas spēju).

Tiesa norādījusi, ka atbilstoši CSN 265.punktam, neatkarīgi no kravas apjoma, ja ar transportlīdzekli tiek pārvadātas bīstamas kravas, tam jābūt aprīkotam ar pazīšanās zīmi - oranžu taisnstūri. SIA "Krāsu serviss" bija saistošas ADR prasības attiecībā uz bīstamo kravu pārvadājumiem, neatkarīgi no bīstamās kravas apjoma.

Tiesa atzinusi, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojusies lēmuma motivācijai gan par administratīvā pārkāpuma sastāva esamību sūdzības iesniedzējas darbībās, gan par soda noteikšanas kritērijiem, tādēļ atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots.

Tiesa vērsusi uzmanību arī uz iestādes lēmuma motīvu daļā norādīto, ka SIA ir izdarījusi arī LAPK 149.[34] panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, uz ko norāda, ka sabiedrība ar sākotnējo lēmumu nav saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto normu. Apstāklis, ka pārkāpuma apraksts ietverts lēmuma pamatojumā, nav pamats uzskatīt, ka sabiedrība būtu sodīta par šo pārkāpumu, jo šāda norma sākotnēji nav norādīta. Tiesa ievērojot to, ka ar lēmuma rezolutīvo daļu nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu, secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja nav saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[34] panta četrpadsmito daļu.

Par minēto spriedumu SIA „Krāsu serviss" iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesas spriedums ir nepamatots, sprieduma pieņemšanas procedūrā būtiski pārkāptas procesuālo tiesību normas, kā arī nepareizi piemērotas materiālo tiesību normas, tādēļ tas tiek pārsūdzēts pilnā apmērā.

Uzskata, ka tiesa ir pieļāvusi būtisku procesuālo tiesību normu pārkāpumu, nepiemērojot Administratīvā procesa likuma 154.panta l.un 2.daļu, kas uzliek tiesai pienākumu ne tikai vērtēt lietā iesniegtos pierādījumus, bet arī dot tiem novērtējumu. Tiesa spriedumā nav norādījusi, kāpēc atzinusi vienus faktus par pierādītiem (transportētās kravas sastāvs un pavaddokumentu neesamības fakts), bet citus - par nepierādītiem, piemēram, tas, ka krava nebija uzskatāma par bīstamo kravu atbilstoši ADR prasībām, šoferis bija nodrošināts ar preču pavaddokumentiem, fotogrāfijās redzamās kravas sastāvs neatbilst pārkāpuma protokolā atspoguļotajam.

Pieteicējs tiesas sēdē vairākkārtīgi norādījis uz pretrunām iestādes iesniegtajos pierādījumos, kas liek apšaubīt iestādes rīcības (policista) un izdotā administratīvā akta tiesiskumu, tomēr tiesa tik būtiskiem faktiem nav pievērsusi nekādu uzmanību, kā arī - sprieduma motīvu daļā, kurai būtu jāsatur pierādījumu novērtējums, nav argumentējusi, kādēļ tiesas ieskatā šādām pretrunām nebūtu nozīmes. Lēmumā Nr. VP1/PA883047 norādīts, ka transportlīdzeklī atrodas 110 spaiņi ar ietilpību 18 litri, savukārt lietas materiālos ir policijas amatpersonas veiktā kravas fotogrāfija, kurā ir skaidri redzams, ka krava nemaz neatbilst tam. No fotogrāfijas redzams, ka kravā atrodas arī 3 litru iepakojuma spaiņi un 10 litru spaiņi. Uzskata, ka līdz ar to ir pamats bažām, ka arī citi fakti, kuriem ir nozīme lietā, varētu būt sagrozīti, vai atspoguļoti nepilnīgi, piemēram, tas, ka precu pavaddokumenti bija piestiprināti klāt pie kravas. Tas izrietēja arī no liecinieka šofera /persona C/liecībām, kurš norādīja, ka pavadzīmes ir transportlīdzeklī kravā un policistam tika norādīts, kurā vietā automašīnā atrodas kravas pavaddokumenti. Arī liecinieku liecības liecināja par to, ka faktiski notikuma vietā starp policistu un šoferi bija konflikta situācija, kā rezultātā cietējs no tā visa ir kļuvis kravas nosūtītājs, kurš notikumus kravas pārbaudes laikā nevarēja objektīvi ietekmēt, kaut gan no savas puses visu bija veicis atbilstoši likuma prasībām, t.i., nodevis kravu pārvadātājam ar visiem preču pārvadāšanai nepieciešamajiem dokumentiem.

Tiesa nav devusi, vērtējumu faktam, vai lietas materiālos esošais dokuments ar numuru 0000705666 varēja vispār tikt uzskatīts par nosūtīto preču pavaddokumentu, kā to darīja policists, tieši uz šī dokumenta pamata policists izdarīja secinājumu, ka pavaddokumenti neatbilst normatīvo aktu prasībām. Pieteicējs vairākkārt norādīja, ka lietas materiālos esošais dokuments nav nosūtītās kravas pavaddokuments, tas bijis iekšējs pārvadātāja organizācijas dokuments, kuru tas izsniedza šoferim, lai tas aptuveni zinātu vedamās kravas apjomu, aptuveno sastāvu, kā ari zinātu kravas piegādes adresi. Šoferis liecinājis, ka preču pavadzīmes šoferi nekad neņemot pie sevis, bet atstāj kravā. No paša pierādījuma jau redzams, ka tā autors nav kravas nosūtītājs. Kravas nosūtītāja pārstāvja paraksts uz tā no kravas nosūtītāja puses tika saņemts tikai kravas piegādes vietā, t.i., Daugavpilī. Parakstu licis Daugavpils veikala darbinieks.

Tiesa nav devusi vērtējumu lietā esošajiem pierādījumiem, ka policists ir veicis tikai divu spaiņu fotogrāfijas ar bīstamības zīmēm. Liecību sniegšanas laikā paskaidrojot, ka pārbaudīt izdevās visas bundžas, bet nofotografēt fiziski bija iespējams tikai divas. Uzskata, ka šāda liecība būtu kritiski vērtējama kopsakarā ar citām pretrunām lietas materiālos, proti, ka protokolā norādīts, ka kravā ir tikai 18 litru iepakojumi, bet faktiski bija dažādu litru iepakojumu trauki. Kaut arī policista darbībās ir virkne pretrunu, tiesa viņa liecībām un sastādītajiem dokumentiem devusi absolūtu priekšroku, šādu viedokli nepamatojot.

Tiesa nav analizējusi, kādēļ vainojams notikušajā uz ceļa un sodāms būtu kravas nosūtītājs, kad no lietas materiāliem kopumā izriet, ka pārvadātājs kaut kādu apstākļu dēļ policistam rokās neiedeva preču pavadzīmes, bet pateica kur tās atrodamas kravā. Lietā nav neviena pierādījuma, kas liecinātu, ka šo preču pavaddokumentu nebija, gluži otrādi, no liecinieku liecībām izrietēja zināma konfliktsituācija starp šoferi un policistu, kā rezultātā diez vai būtu taisnīgi, ka cieš kravas nosūtītājs.

Kā arī dīvains ir sprieduma motīvu daļā konstatētais, ka lietā ir strīds par to, vai SIA „Krāsu serviss" ir saistošas ADR prasības attiecībā uz bīstamo kravu pārvadājumiem. Uzskata, ka par to vispār tiesā nav strīda, pieteicējs zina un apzinās, ka viņam ir saistoši minētie ADR normatīvi, tādēļ arī kravu pavadošie dokumenti tika noformēti atbilstoši minētajām prasībām, par ko tiesa viegli varēja pārliecināties, jo šie dokumenti atradās lietas materiālos.

Uzskata, ka paviršie iepriekšminētie konstatējumi sprieduma motīvu daļā liecina, cik virspusēji tiesa pārzina izskatāmo lietu, tās

materiālus un cik pavirši tiesa ir piegājusi lietas izspriešanai. Administratīvā procesa likuma normas uzliek tiesai pienākumu spriedumā motivēt savu rīcību pierādījumu novērtēšanā. Lūdz atcelt VP GKPP Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja 2011.gada 2.augusta lēmumu un atcelt Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 17.maija spriedumu.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, tiesu kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Administratīvā rajona tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, atkārtoti pārbaudot un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka SIA „Krāsu serviss" kā konkrētās kravas nosūtītājs ir izdarījis administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētos administratīvos pārkāpumus.

LAPK 149.^{34} panta pirmā daļa noteic kravas nosūtītāja atbildību par bīstamās kravas nodošanu pārvadāšanai bez normatīvajos aktos paredzētajām norādēm par bīstamās kravas esamību transportlīdzeklī.

LAPK 149.^{34} panta otrā daļa noteic kravas nosūtītāja atbildību par bīstamās kravas autopārvadājuma veikšanu bez bīstamo kravu autopārvadājumam nepieciešamajiem dokumentiem vai par transportlīdzekļa vadītāja nenodrošināšanu ar šādiem dokumentiem, vai par šādu dokumentu nepareizu noformēšanu.

LAPK 149.^{34} panta divpadsmitā daļa noteic kravas nosūtītāja atbildību par bīstamās kravas pārvadāšanu ar transportlīdzekli, kuram nav atbilstoši normatīvo aktu prasībām uzstādītas transportlīdzekļa pazīšanas vai bīstamības zīmes.

Tiesu kolēģija norāda, ka argumenti apelācijas sūdzībā par pieļautajiem Latvijas Administratīvā procesa likuma normu pārkāpumiem lietas izskatīšanā nav pamatoti, jo administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas kārtību reglamentē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss (LAPK).

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības.

Sūdzības iesniedzēja apstrīd administratīvajā protokolā fiksēto par pārvadātās bīstamās kravas (krāsa vai uz krāsām attiecināmie materiāli) daudzumu un starptautiskajam līgumam „Eiropas nolīguma par starptautiskajiem bīstamo kravu autopārvadājumiem" (ADR) prasībām atbilstošas pavadzīmes neesamību, norādot, ka bīstamās kravas daudzums fiksēts pavirši, fotogrāfijās redzamais neatbilst policijas darbinieka liecinātajam, kā arī attiecīgais pavaddokuments ir atradies pie kravas, uz ko tiesas sēdē norādījis transportlīdzekļa vadītājs.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa spiedumā ir pietiekami izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un atbilstoši LAPK 289.^{13} panta nosacījumiem pievienojusies iestādes lēmuma motivācijai.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt policijas darbinieka, kurš pildījis savus tiešos darba pienākumus, fiksētās ziņas par faktiem, kas nostiprinātas administratīvā pārkāpuma protokolā un apstiprinās ar lietā iegūtajiem pierādījumiem. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas ziņas, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam par neprecīzu policijas darbu pierādījumu iegūšanā un nostiprināšanā, tiesu kolēģija norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pilnībā apstiprina autovadītāja /pers. C/ notikuma vietā sniegtais paskaidrojums (lietas 29.lapa), proti, ka ir uzrādījis kravas pavadzīmi Nr.0000705666, kas ir minēta protokolā, nav norādījis uz kādu citu pavaddokumentu esamību pie kravas, kā arī piekritis apskates laikā konstatētajam, ka kravā atrodas 110 iepakojumi spaiņi ar krāsu, kuru ietilpība ir 18 litri, un uz kuriem ir bīstamības zīme, ka viņam nebija nepieciešamo individuālo aizsardzības līdzekļu un aprīkojuma.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes amatpersonas pamatoti ir konstatējušas pārkāpumus SIA „Krāsu serviss" un tie attiecīgi pareizi kvalificēti pēc Latvijas APK 149.³⁴ panta pirmās, otrās un divpadsmitās daļas. Administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, gan Prevencijas pārvalde, gan tiesa ir devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Tiesu kolēģija norāda, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz administratīvā pārkāpuma faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi.

Pamatojoties uz augstāk izklāstīto un saskaņā ar Latvijas APK 289.²² pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu**,** Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Apelācijas sūdzību noraidīt. Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 17.maija spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese: D.Kalniņa

Tiesneses

: I.Brimerberga

B.Būmeistere